jsem výstražně hlas jako maminka, když nese z trouby koláč a někdo jí stojí v cestě.

„Někde blízko takového prvního naznačeného obchodu je skryt detektiv, jehož jedinou snahou je, aby vypozoroval, které obchody si lupič zapisuje. Lupič musí prohlížení obchodů provádět postupně podle plánku. Přitom však nenápadně. A jméno obchodů si musí zapisovat pokud možno dál od jeho místa. Tím ovšem vzniká pro něj nebezpečí, že zapomene přesné znění vývěsní tabule a ztrácí body.

Detektiv nezná cestu, kterou se lupič bude ubírat, neboť nemá jeho plánek. Musí tedy lupiče stále stopovat, a ztratí-li jeho stopu, musí odejít na pravou stranu Kostelního náměstí, kde bude čekat do čtyř hodin na další události.

Lupičovi nesmí trvat procházení ulic a zapisování obchodů podle plánku déle než do čtyř hodin, kdy už musí být na levé straně Kostelního náměstí, kam všechny plánky nakonec vedou. A tím končím první část hry."

Sotva jsem domluvil, byl jsem zaplaven tisícerými otázkami, jako například:

„Co bude dělat detektiv, když ho začne bolet břicho?"

„Co když potká lupič svého tatínka a on mu nakáže jít domů???"

„Co udělá detektiv, když ho lupič uvidí?" atd.

Bylo tedy samozřejmě nutno vydat ještě několik upozornění a pravidel.

„Pro každého lupiče je určen jen jeden detektiv, který si jiného lupiče, jenž mu třeba nějak dráhu křižuje, vůbec nevšímá. Uvidí-li lupič detektiva, musí se detektiv vzdálit za nejbližší roh a odtud teprve znovu zahájit stopování. Lupič mu ovšem může zatím zmizet.

Každému detektivu budou oznámeny tři vedle sebe stojící domy, z nichž v jednom se nalézá první obchod, jejž lupič má za úkol si poznamenat. Zde tedy detektiv „nasadí stopu" a sleduje lupiče.

